

p.l.a.c.e.s.t.o.g.o

Занзибар, възможното лято през зима 2021

Мария Петкова

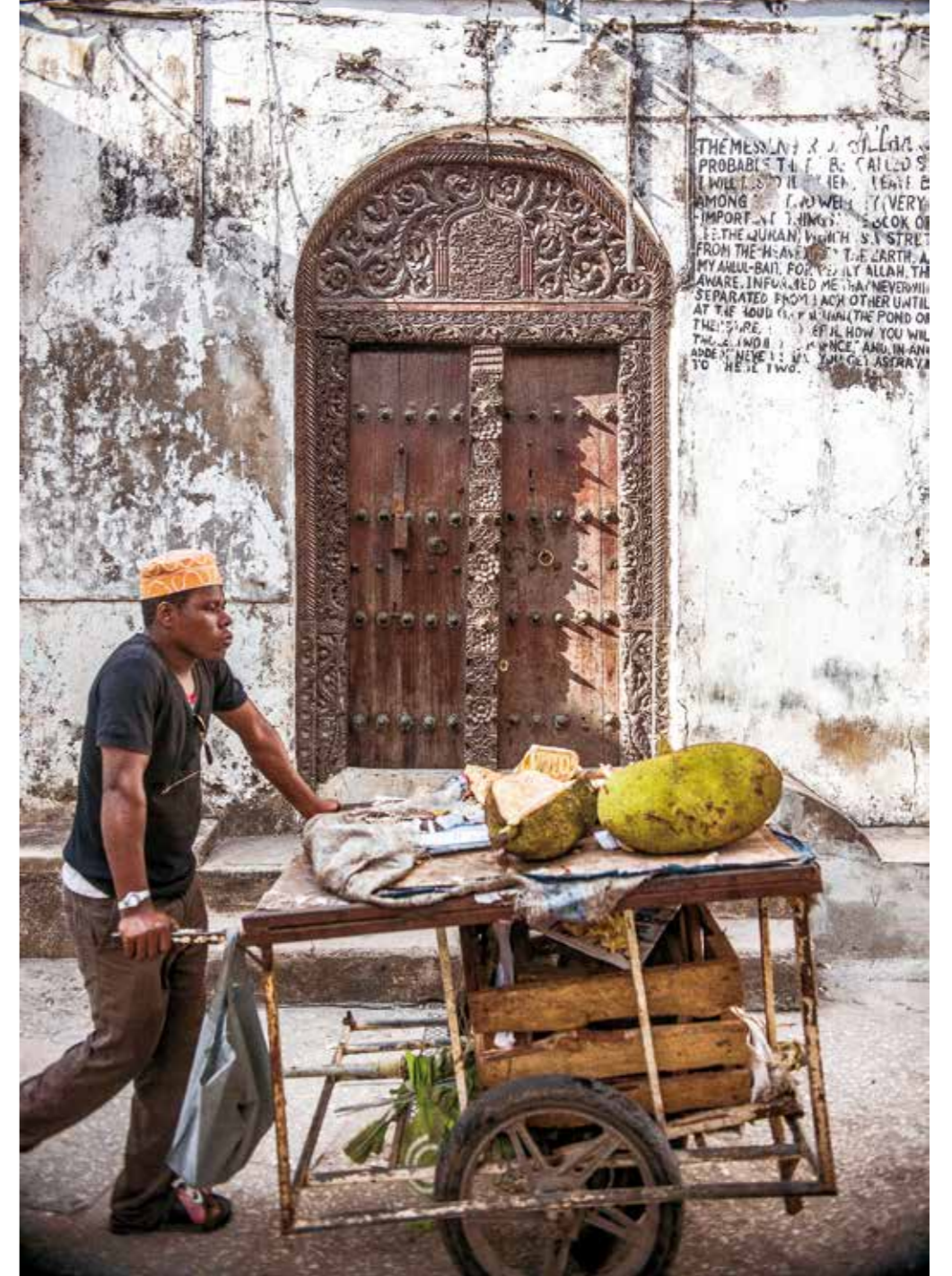
Казват, че навремето моряците откривали Занзибар не с компас, а по възшебния аромат от подправките, отглеждани тук - затова е известен още като Островът на подправките. В историята му се преливат разкази за приказни персонажи и за легендарни герои от плът и кръв. Малкият източно-африкански архипелаг в западна

та част на Индийския океан е управляван последователно от португалци, араби и британци. Най-големият му остров - Занзибар (или Угунджа) продължава да мами с екзотичния си чар пътешествениците. А в последните години - и особено през тази пандемична зима - Занзибар със сигурност е една от най-привлекателните светов-

ни дестинации. Предприемчиви български туроператори организираха директни чартърни полети от София до слънчев Занзибар, където не изискват от туристите PCR-тестове. Хотелите и цените на острова са повече от добри, а морето е топло и особено гостоприемно за феновете на сърфа, кайта и гмуркането. Най-из-

годни условия предлагат от „Емералд Травел“, познати като организатор на чартърите от България до Турция. Полетите им от София са на 23 февруари, 5 и 19 март и 2 април, както и на 12 март и 2 април - от Варна. Агенцията предлага богат избор за настаняване в над 30 хотела, вкл. най-люксовите на острова. (<https://emerald.bg>).

places to go

СТАРИЯТ КАМЕНЕН ГРАД

Ако вярваме на приказките от „Хиляда и една нощ“, Синдбаг Мореплавателя е роден именно в Занзибар. Тъкмо тук е поел първата си глътка въздух със сигурност и ненадминатият Фреди Меркюри, Вокалистът на Queen. Семейството му (от персийски произход) го кръщава Фарук Булсара на 5 септември 1946 г. В Занзибар са живели още писателят Ернест Хемингуей и изследователят-пътешественик Дейвид Ливингстън. Бащата на Фреди Меркюри бил счетоводител и работел за британското правителство в Бейт-ал-Аджаб (Къщата на чудесата). Тя е днес национален символ и се намира в Стоун Таун - старата част на град Занзибар, която е под защитата на ЮНЕСКО. Самата Къща на чудесата също е архитектурен паметник и сега там се помещава историческият музей. Построена е през XVII век в чест на султан Баргаш бин Сауд и е наречена така, защото е първата

и единствена за времето си къща с електричество в Занзибар. Бомбардировките през 1896 г. почти я разрушават, но през 1911 г. колониалните британски власти я възстановяват и ползват за седалище. В колоритния Каменен град, построен основно с червеникави камъни от кораловия риф, може да се види и родният дом на Фреди Меркюри, в който още живеят неговите родственици. Улиците са възтесни и човек едва успява да се промъкне между олющените сгради. Лабиринтът от сокаци досущ като в ориенталски сук е останал от времето, когато Занзибар бил под контрола на оманските араби. През 1832 г. султанът на Оман дори мести столицата си от Маскат в Занзибар. Архитектурата на зданията е смесица от персийски, индийски, арабски, мавритански, европейски и африкански влияния.

ПОРТИТЕ НА ЗАНЗИБАР

Капаците на тесните прозорци в Каменния град са винаги притворени, защото мюсюлманите не допускат любопитни погледи в дома си. Най-много впечатляват външните врати, изработени от масивно дърво с изящни резби, инкрустации и обкови. Тук портата е символ едновременно на непристъпния дом и на благоденствието – колкото по-дебела и богато украсена е тя, толкова по-заможен е стопанинът. Затова, когато някой реши да строи къща в Занзибар, по традиция първо поръчва портата. А с най-големите врати в цяла Източна Африка е споменатата вече Къща на чудесата. Видовете местно дърво, от които се изработват местните порти, са много и все ценни – махагон, абанос, баобаб, желязно и салуново дърво. Най-старата дърворезбована порта в Занзибар е от

1694 г. По много от вратите има метални шипове - старинен индийски почин за предпазване от воинствени слонове. Марко Поло пише през 1295 г., че в Занзибар има „доста слонове“. Е, вече ги няма, но металните шипове все още присъстват в декорацията. В Музея на палатите може да се проследи епохата на султаната Занзибар (до 1964 г. сградата му е резиденция на султана). Крепостта, строена навремето от арабите, сега поглъща Занзибарския културен център, галерия, кафене и театър на открито. В Стоун Таун се намира още книжарницата „Масомо бук“, която е вид мини-парламент. Всяка неделя по обяд в задната ѝ стая се събират местните знатни мъже, за да разискват политиката.

му е достигала 10-12 000 долара. И сега подправката е основна стока за износ, но тоя позалеже, откакто най-големият ѝ потребител - Индонезия, започна да я култивира за прочутите си карамфилови цигари. В момента на архипелага освен карамфил се отглеждат черен пипер, канела, кардамон, ванилия, индийско орехче, хленно дърво. Плантациите за подправки все така процъфтяват и далеч не са само атракция за туристите. Т.нар. „турове на подправките“ (Spice tours) са сред най-любимите екскурзионни маршрути из Занзибар. Посетителите се потапят в богатия свят на цветовете и аромати, наблюдавайки отблизо как се отглеждат растенията. Що се отнася до робите, при арабите Занзибар се превръща в Мека на търговията с човешка плът. В края на

XIX век тук е единственото място на планетата с легален пазар за роби. Едва след дипломатическата намеса на британците, които дълго време си затварят очите, султанът на Оман забранява официалния алъш-верш на хора. Контрабандата обаче продължава още дълго. Днес на мястото на някогашния пазар за роби се издига внушителна англиканска катедрала, а в двора ѝ - специален мемориал в памет на жертвите. През 1963 г. Занзибар, дотогава британски протекторат, получава независимостта си. На идната година занзибарците се присъединяват към съседна Танганайка, образувайки Танзания (името ѝ се състои от първите срички на двете обединили се страни). Днес архипелагът е с полу-автономен статут.

ОТ „ДЖАМБО“ ДО „ХАКУНА МАТАТА“

Жителите на африканския архипелаг са изключително сърдечни и толерантни към чужденците, но тъй като са основно мюсюлмани, са и очаквано консервативни. Повечето жени носят на главите си кърпи, наричани „канга“, лицата им обаче са открити. В заведенията за хранене обичайно не се сервира алкохол. Но бира можете да поръчате без проблем в крайбрежните барове и в хотелите. В затворените хотелски комплекси има всякакъв алкохол без рестрикции. Арабите-мюсюлмани пристигат в Занзибар преди векове с дървени лодки с едно платно. Потомците им се придвижват и днес с подобни лодки, наричани „доу“, из водите край архипелага. С тях превозват от и до континента хора и стоки, доста от тях контрабандни. В Занзибар, наред с минаретата на джамиите, могат да се видят католически катедрали, англикански църкви и индуски храмове. Подобна еkleктика господства и в тукашния език суахили (микс от няколко африкански и арабски наречия) плюс официалния английски. Местните посрещат чужденца с традиционния поздрав „джамбо“

(здравей) или „карибу“ (добре дошъл). Друг популярен израз е „хакуна матата“. Това не е просто фраза, а философия, житейска концепция - в нея се оглежда цялата занзибарска (и източно-африканска) вселена. Означава „не се тревожи“, но и „не бързай, зареди се с търпение, все някога ще стане“, с други думи „нямай грижи“, както се пее във филма „Цар Лъв“, благодарение на който „хакуна матата“ влезе в младежкия жаргон по целия свят. Впрочем Бони М първи го възпяха в едно от популярните си парчета навремето.

РОБСТВО, КАРАМФИЛ И КАНЕЛА

На картата на света Занзибар се появява през X век, когато персийски търговци от Шираз акостират на брега в търсене на нови стоки. После го окупират португалците, а при султаните на Оман архипелагът се превръща в световен център на търговията с роби, слонова кост и подправки. Карамфилът е донесен в началото на XIX век от Индонезия и само след няколко десетилетия островът става главният износител на карамфилово масло в света. Когато занзибарският карамфил е бил във възхода си, цената

p.l.a.c.e.s t.o g.o

БОСИЯТ ЛУКС

Туризмът в Занзибар се развива от тридесетина години и днес островът е една от звездите на световната туристическа сцена. Началото му поставя американец, възхитен от идиличните пясъчни ивици и лазурни води. Той прави хотел в стара арабска къща, като запазва атмосферата ѝ, но поставя цветни телевизори във всяка стая. И до днес местните се гордеят, че са първата страна в Африка, в която се появяват цветните телевизори. Занзибар е вълнение на тропическия рай – уединение, ширнали се бели плажове, луксозни петзвездни курорти, живописни рибарски селца и девствена природа, която се опазва стриктно. Законодателството на Занзибар забранява използването на найлонови и пластмасови опаковки - всеки, който ги произвежда или използва, е заплашен с глоба до 2000 долара или затвор до 1 година. Заради разположението на архипелага, океанските води са спокойни, със средна температура от 27 градуса. Истинска наслада за гмуркачите са кораловите рифове около Унгуджа и в съседство. Познавачи твърдят, че коралите тук са сред най-красивите в света. А водите са

толкова бистри, че пъстрият подводен свят може да се наблюдава и с невъоръжено око. В националния парк „Джозани“ пък ще видите изключително редките маймуни червен колобус – ендемичен вид, който живее само в Занзибар. От него са останали едва 1500 екземпляра, като 1/3 от тях са в този резерват. Друга местна атракция е наблюдението на делфини край курортното градче Кизимкази или на редките столетни костенурки, донесени някога като подарък от Сейшелите. Едно от най-големите удоволствия в Занзибар е, че можете да берете кокосови орехи направо от палмите, които растат навсякъде. А после да ги пиете с наслада, изтегнати на ситния бял пясък някъде из 25-те му плажа (източните са най-спокойни). С кокос и кокосово мляко се приготвят и някои от местните морски специалитети. В Занзибар може да се наблюдава и един от най-впечатляващите природни спектакли на земята – феноменалните отливи, когато водата се отдръпва на стотици метри навътре, а дъното на лагуната се превръща в огромна бяла поляна, осяяна с морски звезди и раковини.

6
мобилни

БОСИЯТ ЛУКС

Във времена като днешните, когато все повече неща по света се унифицират и обезличават, не е пресилено да се каже, че Занзибар е различен. И това е най-голямото му предимство. Дали заради близостта на Екватора или заради темперамента на местните хора, но тук цветовете и звуците са много по-ярки, наситени и проникващи, изпълнени с жизненост и енергия. Времето също мече тук по друг начин.

Най-ексклузивните адреси за ваканция на острова дописват със свой елегантен почерк най-актуалния тренд при луксозните почивки – за „ходене бос“ през цялото време на отпиха, тоест в обстановка на пълно откъсване от официалностите и „прангите“ на цивилизацията. Това, разбира се, се получава със супервисок стандарт на всички услуги, обзавеждане по последна дума на технологиите, дискретност на персонала и отличен, интуитивен сървис, каквито ще намерите в 5-звездния бутиков курорт Zanzibar White Sand Luxury Villas & Spa, например. Построен е на източния занзибарски плаж Раје и е фамилна собственост. Това е първият и единствен в цяла Танзания ризорт, част от възискателната селекция на Relais & Chateaux. Включва два ресторанта, 3 бара, удивително красив спа комплекс и център за кайт-сърфинг.

Колониален шик и уединение пък предлага The Residence Zanzibar, фантастично разположен сред 320-гекаров тропически парк с дълъг близо два километра пясъчен плаж. Намира се на югозападното крайбрежие, на 20 минути с кола от градчето Кизимкази, известно като столицата на сафаритата с делфини.

Архитектурата на вилите впечатлява с колоритна еkleктика от африкански, ориенталски и европейски елементи, а топлите интериори очароват с естествени материали и висококачествени тъкани. Огромен инфинити басейн е алтернативата на плажа по време на силните отливи, характерни за тази част на Занзибар. Въпреки че дори тогава дългият кей с частен пристан осигурява безпроблемен достъп до океана за любителите на водните спортове.

Друга перла на Занзибар е The Zuri Zanzibar Resort, намиращ се в селцето Kendwa на западния бряг на острова. Курортът се състои от 55 вили и бунгала, построени с респект към личното пространство. Zuri означава красив на суахили и тази асоциация съпровожда госта на всяка крачка в този комплекс: белият пясък, наситеното синьо на океана, пищният парк с екзотични растения, силуетите на лодките „go“ на фона на зрелищния залез.